

ΑΡ. 3637

ΑΠΟΦΑΣΗ ΑΡ 131

Αριθμός 5400

Ο ΠΕΡΙ ΕΛΕΓΧΟΥ
ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΝΟΜΟΣ
(ΝΟΜΟΙ 30(Ι) ΚΑΙ 122(Ι) ΤΟΥ 2001
ΚΑΙ 139(Ι) ΤΟΥ 2002)

Απόφαση δυνάμει του άρθρου 11

Ο Έφορος Δημοσίων Ενισχύσεων, ασκώντας τις εξουσίες που του παρέχονται δυνάμει του άρθρου 11 των περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων Νόμων, εκδίδει την ακόλουθη απόφαση.

Τίτλος: Σχέδιο χορηγιών για μελέτες συγχωνεύσεων—κοινοπραξιών—υπεργολαβιών στο μεταποιητικό τομέα.

1. Διαδικασία:

Στις 6 Σεπτεμβρίου 2002 κοινοποιήθηκε από το Υπουργείο Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού, ως Αρμόδια Αρχή, στον Έφορο Δημοσίων Ενισχύσεων προσχέδιο νέου προγράμματος ενισχύσεων το οποίο φέρει τον τίτλο «Σχέδιο χορηγιών για μελέτες συγχωνεύσεων- κοινοπραξιών- υπεργολαβιών στο μεταποιητικό τομέα». Η κοινοποίηση έγινε σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 10 των περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων Νόμων (εφεξής καλουμένων ως ο "Νόμος") και του περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων (Διαδικασία Κοινοποίησης) Διατάγματος του 2001.

2. Περιγραφή του κοινοποιηθέντος προγράμματος ενισχύσεων:

- (α) Αρμόδια Αρχή υπεύθυνη για την εφαρμογή της κοινοποιηθείσας ενίσχυσης είναι το Υπουργείο Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού.
- (β) ο στόχος της κοινοποιηθείσας ενίσχυσης είναι η παροχή κινήτρου υπό μορφή κυβερνητικής χορηγίας σε υφιστάμενες μικρομεσαίες επιχει-

ρήσεις του μεταποιητικού τομέα για τη διεξαγωγή μελετών με στόχο τη συγχώνευσή τους ή τη δημιουργία κοινοπραξίας ή την εξειδίκευσή τους στον τομέα των υπεργολαβιών·

- (γ) η ενίσχυση χορηγείται με τη μορφή επιχορήγησης·
 (δ) δικαιούχοι της κοινοποιηθείσας ενίσχυσης είναι οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις του μεταποιητικού τομέα των οποίων οι δραστηριότητες περιλαμβάνονται στο NACE Rev. 1 Section D (Κανονισμοί της Ε.Ε. που περιγράφουν τις δραστηριότητες του μεταποιητικού τομέα) που έχουν διεξαγάγει μελέτη από εξωτερικό σύμβουλο για ενδεχόμενη συγχώνευσή τους ή τη δημιουργία κοινοπραξίας ή την εξειδίκευσή τους στον τομέα των υπεργολαβιών.

Αναφορικά με τις συγχωνεύσεις, η μελέτη που θα διεξάγεται θα αφορά τη συγχώνευση δύο ή περισσότερων επιχειρήσεων στον τομέα της μεταποίησης (εξαιρουμένων εταιρειών του ίδιου συγκροτήματος) και θα εξετάζει σε βάθος τη βιωσιμότητα, δράσεις και ενέργειες της νέας νομικής οντότητας που θα δημιουργηθεί και που θα έχει ως κύρια δραστηριότητά της τη δραστηριότητα των επιχειρήσεων που θα συνενωθούν. Οι αρχικές νομικές οντότητες δε θα υφίστανται μετά τη συγχώνευση. Επίσης, η συγχώνευση θα πρέπει να εγκρίνεται από την Επιτροπή Προστασίας του Ανταγωνισμού με βάση τους περί Συγκεντρώσεως Επιχειρήσεων Νόμους του 1999—2000.

Στην περίπτωση των κοινοπραξιών, η μελέτη που θα διεξάγεται θα πρέπει να αφορά τη συνεργασία τριών ή περισσότερων μικρομεσαίων επιχειρήσεων του τομέα της μεταποίησης (εξαιρουμένων των εταιρειών του ίδιου συγκροτήματος) και το αντικείμενο της συνεργασίας τους θα αφορά την παροχή κοινών υπηρεσιών σε έναν ή περισσότερους από τους τομείς της προμήθειας ή προπαρασκευής πρώτων υλών, του σχεδιασμού, της μεταποίησης, ή και της εμπορίας. Η μελέτη θα εξετάζει σε βάθος τη βιωσιμότητα, τις δράσεις και ενέργειες που αφορούν τη δημιουργία μιας νέας μονάδας. Σε περίπτωση υλοποίησης της κοινοπραξίας οι υφιστάμενες επιχειρήσεις που θα συμμετάσχουν στην κοινοπραξία θα συνεχίσουν αυτόνομα τη μεταποιητική τους δραστηριότητα για περίοδο τουλάχιστον 5 ετών μετά τη δημιουργία της κοινοπραξίας η οποία θα αποτελέσει νέα ανεξάρτητη εταιρεία.

Στην περίπτωση των υπεργολαβιών, η μελέτη θα πρέπει να έχει ως στόχο την αναδιάρθρωση των επιχειρήσεων για να έχουν τη δυνατότητα να αναλαμβάνουν υπεργολαβίες τόσο στο εσωτερικό όσο και στο εξωτερικό.

Για τις περιπτώσεις των συγχωνεύσεων και κοινοπραξιών τα κριτήρια που θα λαμβάνονται υπόψη κατά την αξιολόγηση των προτάσεων για διεξαγωγή της μελέτης θα είναι η βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της νέας επιχείρησης/των συνεργαζόμενων επιχειρήσεων στο διεθνή και τον κυπριακό χώρο (μείωση του κόστους ή και παραγωγή προϊόντων που μέχρι σήμερα δεν ήταν δυνατή λόγω εξοπλισμού κλπ), ενώ στις περιπτώσεις των υπεργολαβιών θα λαμβάνονται υπόψη οι επιδιωκόμενες διαρθρωτικές βελτιώ-

σεις στον τομέα της διοίκησης και της παραγωγής των εταιρειών έτσι που να αποκτήσουν τη δυνατότητα για ανάληψη υπεργολαβιών τόσο από κυπριακές όσο και από ξένες εταιρείες·

- (ε) επιλέξιμα κόστη-ένταση: το επιλέξιμο κόστος είναι το κόστος της διεξαγωγής της μελέτης στο οποίο δε θα συμπεριλαμβάνεται ο Φ.Π.Α.

Η ένταση της ενίσχυσης είναι 50% και θα καταβάλλεται ως εξής:

(i) 25% με ανώτατο όριο £3.750 μετά την τελική έγκριση της μελέτης, και

(ii) το υπόλοιπο 25% με ανώτατο όριο £3.750 μετά τη λήψη απόφασης για συγχώνευση εντός τριών μηνών ή μετά τη δημιουργία της κοινοπραξίας και την πραγματοποίηση των πρώτων πωλήσεων ή, στην περίπτωση υπεργολαβιών, μετά την υπογραφή της πρώτης συμφωνίας για ανάληψη υπεργολαβίας.

Η δεύτερη δόση της χορηγίας ύψους 25% θα πρέπει να διεκδικείται από τις δικαιούχους επιχειρήσεις το αργότερο σε ένα χρόνο από την ημερομηνία κοινοποίησης της τελικής έγκρισης της μελέτης, διαφορετικά αυτή θα διαγράφεται.

Τονίζεται ότι αν η συγχώνευση δεν πραγματοποιηθεί, τότε η δεύτερη δόση της χορηγίας ύψους 25% θα επιστρέφεται από τις δικαιούχους επιχειρήσεις. Σε όλες τις περιπτώσεις δικαιούχοι της χορηγίας είναι οι αρχικές επιχειρήσεις.

Η χορηγία, τόσο ως προς το πρώτο όσο και ως προς το δεύτερο μέρος, επιμερίζεται στις δικαιούχους ανάλογα με το κόστος της μελέτης που εφομίστηκε η καθεμιά·

- (στ) το πρόγραμμα θα τεθεί σε εφαρμογή μετά την έγκρισή του από το Υπουργικό Συμβούλιο και θα ισχύει μέχρι τις 30.6.2007·
 (ζ) προϋπολογισμοί: προβλεπόμενη ετήσια δαπάνη £0,075 εκ·
 (η) νομική βάση: το πρόγραμμα θα εφαρμοστεί μετά από Απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου·
 (θ) προβλεπόμενοι δικαιούχοι: κάτω των 10·
 (ι) μέσα παροχής πληροφοριών και ελέγχου. Η Αρμόδια Αρχή θα αναθέσει στο Ίδρυμα Τεχνολογίας την αξιολόγηση της μελέτης που θα εκπονείται από εξωτερικό σύμβουλο. Στο αρχικό στάδιο, οι αιτητές θα πρέπει να υποβάλλουν στο Ίδρυμα Τεχνολογίας πρόταση από εξωτερικό σύμβουλο για το περιεχόμενο της μελέτης που θα εκπονηθεί. Μετά την έγκριση της πρότασης ο σύμβουλος θα εκπονεί τη μελέτη σε συνεννόηση με το Ίδρυμα Τεχνολογίας και θα την υποβάλλει στο Ίδρυμα Τεχνολογίας το οποίο θα εξετάζει ότι αυτή είναι σύμφωνη με το περιεχόμενο της πρότασης που συμφωνήθηκε. Ακολούθως, το Ίδρυμα Τεχνολογίας θα υποβάλλει τόσο την πρόταση όσο και τη μελέτη μαζί με τις συστάσεις του στην Αρμόδια Αρχή·

Η Αρμόδια Αρχή θα βεβαιώνεται ότι η μελέτη ακολούθησε τους όρους που συμφωνήθηκαν στην αρχική πρόταση και θα τη διαβιβάζει στον Υπουργό Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού για τελική έγκριση. Η Αρμόδια Αρχή δεσμεύεται περαιτέρω ότι, σε περίπτωση έγκρισης, θα υποβάλλει προς τον Έφορο, σύμφωνα

με το άρθρο 12 του Νόμου, αναλυτική ετήσια έκθεση για τον τρόπο και το στάδιο υλοποίησης του προγράμματος·

(ια) σώρευση: Δεν προβλέπεται σώρευση.

3. Αξιολόγηση της ενίσχυσης που κοινοποιήθηκε:

(α) Σύμφωνα με το άρθρο 3 των περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων Νόμων, ουδεμία παροχή δημόσιας ενίσχυσης είναι επιτρεπτή στη Δημοκρατία εκτός αν έχει προηγουμένως εγκριθεί από τον Έφορο. Επίσης, σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου, "δημόσια ενίσχυση" σημαίνει την οικονομική ενίσχυση που χορηγείται υπό οποιαδήποτε μορφή, άμεσα ή έμμεσα, από το Δημόσιο ή με πόρους του Δημοσίου και που νοθεύει ή απειλεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό δια της ενοίκιης μεταχείρισης ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής.

(β) Η κοινοποιηθείσα ενίσχυση κρίθηκε ότι συνιστά δημόσια ενίσχυση διότι ικανοποιεί σωρευτικά τις προϋποθέσεις του Νόμου—

(i) χορηγείται άμεσα από το Δημόσιο, διότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση χορηγείται από το Υπουργείο Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού, από φορέα δηλαδή του Κράτους. Σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου, Δημόσιο σημαίνει το Κράτος, τους Δήμους και τις Κοινότητες·

(ii) συνιστά οικονομικό όφελος αφού η επιχορήγηση που παρέχεται στις δικαιούχους επιχειρήσεις (δικαιούχος 2(δ) ανωτέρω) σημαίνει οικονομικό πλεονέκτημα το οποίο οι αποδέκτριες επιχειρήσεις δε θα είχαν λάβει υπό τις κανονικές συνθήκες της επιχειρηματικής τους δραστηριότητας·

(iii) συνιστά ενοίκιη μεταχείριση ορισμένων επιχειρήσεων ή κλάδων παραγωγής κι αυτό γιατί η επιχορήγηση δε δίδεται γενικά σε όλες ανεξαιρέτα τις επιχειρήσεις αλλά περιορίζεται στις μεταποιητικές βιομηχανίες οι οποίες έχουν διεξαγάγει μελέτη για ενδεχόμενη συγχώνευσή τους, ή τη δημιουργία κοινοπραξίας ή την αναδιάρθρωσή τους με σκοπό την ανάληψη υπεργολαβιών·

(iv) τέλος, επειδή το κοινοποιηθέν πρόγραμμα επιτρέπει τη χορήγηση ενισχύσεων στις δικαιούχους επιχειρήσεις (2(δ) ανωτέρω) και επειδή οι ενισχύσεις αποτελούν πλεονέκτημα προς αυτές, γι' αυτό το μέτρο είναι σε θέση να νοθεύσει τον ανταγωνισμό τόσο στην εγχώρια αγορά όσο και στις αγορές άλλων χωρών.

Η διαπίστωση και μόνο της ύπαρξης νόθευσης ή της δυνατότητας νόθευσης του ανταγωνισμού ικανοποιεί και την τελευταία προϋπόθεση που θέτει ο Νόμος στο άρθρο 2 στον ορισμό του όρου δημόσια ενίσχυση. Ως εκ τούτου, δεν απαιτείται εκ του Νόμου να εξεταστεί περαιτέρω κατά πόσο η νόθευση του ανταγωνισμού είναι σημαντική ή όχι. Συνεπώς, ακόμα και στις περιπτώσεις εκείνες που το μερίδιο αγοράς των ενισχυόμενων επιχειρήσεων είναι αμελητέο, η πιο πάνω προϋπόθεση ικανοποιείται.

(γ) Εφόσον από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση συνιστά δημόσια ενίσχυση

σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου, εξετάστηκε κατά πόσο αυτή ανήκει στις κατηγορίες ενισχύσεων που δεν εμπίπτουν στις διατάξεις του Νόμου σύμφωνα με το άρθρο 6 του Νόμου, για τις οποίες, όμως, απαιτείται κοινοποίηση.

Όσον αφορά την πρώτη κατηγορία ενισχύσεων που προνοεί το άρθρο 6 του Νόμου, δηλαδή τις δημόσιες ενισχύσεις προς τη γεωργία, την κτηνοτροφία και την αλιεία εξετάστηκε ειδικότερα αν οι δικαιούχοι της ενίσχυσης εμπίπτουν στο σύνολό τους ή εν μέρει στην κατηγορία αυτή. Το μέρος του προγράμματος που αφορά ενισχύσεις προς επιχειρήσεις παραγωγής προϊόντων πρώτης μεταποίησης της γεωργίας, κτηνοτροφίας και αλιείας εμπίπτει σε αυτήν την κατηγορία και συνεπώς, με βάση το άρθρο 3 του Νόμου, για τις περιπτώσεις αυτές δεν απαιτείται έγκριση του Εφόρου.

Αναφορικά, εξάλλου, με τη δεύτερη κατηγορία ενισχύσεων που προνοεί το άρθρο 6 του Νόμου, δηλαδή τις δημόσιες ενισχύσεις προς τις επιχειρήσεις που ανήκουν άμεσα ή έμμεσα κατ' αποκλειστικότητα σε αλλοδαπούς και οι οποίες κτώνται το εισόδημά τους από πηγές εκτός της Δημοκρατίας, κρίθηκε ότι, εφόσον οι επιχειρήσεις αυτές κτώνται το εισόδημά τους από πηγές εκτός της Δημοκρατίας, δεν μπορούν να δραστηριοποιηθούν στον τομέα της μεταποίησης στη Δημοκρατία. Τούτο υποστηρίζεται και από σχετικές διατάξεις των περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων του 1961 έως 2002.

(δ) Λαμβανομένων υπόψη των πιο πάνω εξετάστηκε περαιτέρω σε ποια κατηγορία ενισχύσεων, από τις κατηγορίες που προνοούν τα άρθρα 4,5 και 5Α του Νόμου, εμπίπτουν οι υπόλοιπες δημόσιες ενισχύσεις.

Αρχικά εξετάστηκε κατά πόσο η κοινοποιηθείσα ενίσχυση εμπίπτει στις κατηγορίες των ενισχύσεων του άρθρου 4 του Νόμου που ο Έφορος υποχρεούται να εγκρίνει. Επειδή η ενίσχυση παρέχεται αποκλειστικά σε επιχειρήσεις κυπριακών μεταποιητικών προϊόντων, κρίθηκε ότι η ενίσχυση δεν εμπίπτει σε καμιά από τις πέντε κατηγορίες που ορίζει το άρθρο 4.

Στη συνέχεια εξετάστηκε κατά πόσο η δημόσια ενίσχυση εμπίπτει στην απαγόρευση των εξαγωγικών ενισχύσεων που προνοεί το άρθρο 5Α. Σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου, ενίσχυση για εξαγωγές σημαίνει δημόσια ενίσχυση που συνδέεται άμεσα με τις εξαγόμενες ποσότητες, τη δημιουργία και λειτουργία δικτύου διανομής ή τις τρέχουσες δαπάνες εξαγωγικής δραστηριότητας. Νοείται ότι δεν αποτελούν ενισχύσεις για εξαγωγές οι δημόσιες ενισχύσεις που συνδέονται με το κόστος συμμετοχής σε εκθέσεις και το κόστος μελετών και συμβουλών για την εισαγωγή σε νέα γεωγραφική αγορά νέου ή υπάρχοντος προϊόντος. Κατά συνέπεια, κρίθηκε ότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση δεν εμπίπτει στο άρθρο 5Α του Νόμου.

Ενόψει των πιο πάνω, κρίθηκε ότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση εμπίπτει στις πρόνοιες του άρθρου 5 και πιο συγκεκριμένα του 5(1)(β) του Νόμου, δηλαδή στις ενισχύσεις που μπορεί να εγκριθούν από τον Έφορο και αφορούν την προώθηση της ανάπτυξης ορισμένων οικονομι-

κών δραστηριοτήτων, εφόσον δεν αλλοιώνουν τους όρους των συναλλαγών σε βαθμό αντίθετο με το κοινό συμφέρον.

Ο Έφορος, αφού έλαβε υπόψη τις λεπτομέρειες του κοινοποιηθέντος προγράμματος (σκοπό- ένταση- δικαιούχους- σώρευση κ.ά.), έκρινε ότι οι προϋποθέσεις που καθορίζουν οι περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων (Μικρές και Μεσαίες Επιχειρήσεις) Κανονισμοί του 2001 ικανοποιούνται. Λήφθηκαν, επίσης, υπόψη τα μέτρα ελέγχου και πληροφοριών που θα εφαρμόζει η Αρμόδια Αρχή σε περίπτωση έγκρισης του προγράμματος.

Σύμφωνα με τον Κανονισμό 7(α) των πιο πάνω Κανονισμών, οι ενισχύσεις που χορηγούνται σε μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις (Μ.Μ.Ε.) και δε σχετίζονται με επενδύσεις εγκρίνονται από τον Έφορο, εφόσον συνδέονται με υπηρεσίες παρεχόμενες από εξωτερικούς συμβούλους και η ακαθάριστη ενίσχυση δεν υπερβαίνει το 50% του κόστους των εν λόγω υπηρεσιών. Νοείται ότι οι εν λόγω υπηρεσίες δε συνιστούν διαρκή ή περιοδική δραστηριότητα, ούτε συνδέονται με τις συνήθεις λειτουργικές δαπάνες της επιχείρησης, όπως για συνήθεις φοροτεχνικές υπηρεσίες, τακτικές νομικές υπηρεσίες ή διαφήμιση. Οι Μ.Μ.Ε. ορίζονται στο παράρτημα των πιο πάνω Κανονισμών. Επιπλέον, σύμφωνα με τον Κανονισμό 9 των ίδιων Κανονισμών, «χορηγηθείσες ενισχύσεις σχετικά με το ίδιο επιλέξιμο κόστος, δε σωρεύονται με οποιαδήποτε άλλη ενίσχυση, εφόσον η σώρευση αυτή έχει ως αποτέλεσμα ένταση ενίσχυσης υπερβαίνουσα την καθοριζόμενη με τους παρόντες Κανονισμούς».

Με βάση τους πιο πάνω Κανονισμούς κρίθηκε ότι το κοινοποιηθέν πρόγραμμα πληροί όλες τις πιο πάνω προϋποθέσεις και ως εκ τούτου μπορεί να εγκριθεί ως έχει.

4. Απόφαση:

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΕΦΟΡΟΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΤΑ ΕΞΗΣ:

Α. Το κοινοποιηθέν πρόγραμμα ενισχύσεων με τίτλο «Σχέδιο χορηγιών για μελέτες συγχωνεύσεων- κοινοπραξιών- υπεργολαβιών στο μεταποιητικό τομέα» συνιστά δημόσια ενίσχυση σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου. Σύμφωνα με το άρθρο 6 του Νόμου, το πρόγραμμα αυτό δεν εμπίπτει στις διατάξεις του Νόμου στο μέρος που αφορά δημόσια ενίσχυση σε επιχειρήσεις παραγωγής προϊόντων πρώτης μεταποίησης της γεωργίας, κτηνοτροφίας και αλιείας και ως εκ τούτου δεν απαιτείται για το μέρος αυτό του προγράμματος, με βάση το άρθρο 3 του Νόμου, έγκριση του Εφόρου.

Ως προς το υπόλοιπο μέρος του προγράμματος, κρίθηκε ότι δεν αντιβαίνει προς τις διατάξεις του Νόμου ή και των Κανονισμών. Ως εκ τούτου, ο Έφορος, αφού έλαβε υπόψη και τα μέτρα ελέγχου και πληροφοριών που θα εφαρμόσει η Αρμόδια Αρχή, αποφασίζει έγκριση του προγράμματος.

Β. Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στο Υπουργείο Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού.

Λευκωσία, 9 Σεπτεμβρίου 2002.

ΧΡ. ΑΝΔΡΕΟΥ,
Έφορος Δημοσίων Ενισχύσεων.

Ε.Λ.Ε. 25.06.002.131 (457.2.1.3.1.1.1)